

Όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης, ο Θεοφόρος, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ του εν Ευβοία (2024)

22 Νοεμβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

22 Νοεμβρίου ...

Όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης , ο Θεοφόρος , Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ του εν Ευβοία ...

Ευβοίας τὸ κλέος , Ἰάκωβος , θέλγει ,
ὥς μέλι ἡδὺ τὴν τοῦ κτίστου καρδίαν ,
Εἰκάδη τε πρώτη ἔνθους , Ἰάκωβος , ἐς πόλον ἔβη ...

Ο Άγιος Ιάκωβος γεννήθηκε την 5η Νοεμβρίου του 1920 μ.Χ. στα Ευλογημένα , ματωμένα χώματα της Μικράς Ασίας στο Λιβίσι της Μάκρης ,

από γονεῖς Ενάρετους και Ευσεβεῖς , τον Σταύρο Τσαλίκη και την Θεοδώρα ...

Οι γονεῖς του γέννησαν εννέα παιδιά , στην ζωή επέτρεψε Ο Θεός να μείνουν μόνον τρία , η οικογένεια του ήταν από τις πιο εύπορες της περιοχής ,

ο μεγάλος της πλούτος ήταν η Ευσέβεια της και η Αγνή Χριστιανική Πίστη που είχε πολύ βαθιές ρίζες ...

Το γενεαλογικό δέντρο της είχε να καυχηθεί με την εν Χριστώ καύχηση επτά γενεές Ιερομονάχων , έναν Αρχιερέα και έναν Άγιο ,

Ο Ιάκωβος δύο χρονών ήταν που με την γιαγιά του , την μητέρα του και τα δύο του Αδέλφια , ξεριζώθηκαν από την πατρίδα τους ...

Θρήνος , κλαυθμός και οδυρμός , τα καράβια μετέφεραν τους Έλληνες πρόσφυγες στον Πειραιά ,

βασανισμένους από πείνα , δίψα και ψείρα , Ο Ιάκωβος από μικρός δεν έβγαινε να παίξει στο δρόμο με τα παιδιά του χωριού ,

προτιμούσε να πηγαίνει κάθε απόγευμα με την γιαγιά του και την μητέρα του να ανάβουνε τα καντήλια και να βάζει την γιαγιά του να Του λέει για τους Βίους Των Αγίων και για τους Ιερομόναχους της οικογένειας τους ...

Στα τέλη του 1925 μ.Χ. , η οικογένεια Του Ιακώβου μεταφέρθηκε στην Βόρεια Εύβοια , στο χωριό Φαράκλα ,

καθοριστικό ρόλο στην ζωή Του , έπαιξε η προσωπικότητα της μητέρας του Θεοδώρας ...

Στολισμένη με τις Αρετές της Πίστεως , της Ευσεβείας , της ελεημοσύνης , της εγκρατείας , της Νηστείας , της σωφροσύνης , της εργατικότητας και της νοικοκυροσύνης ,

τις Μετέδωσε με Αγάπη και υπομονή στην απαλή ψυχή του παιδιού της Ιακώβου ...

Του έμαθε να Προσεύχεται και να κάνει πολλές Μετάνοιες , τόση Αγάπη Απέκτησε , ώστε ακόμη και τις Κυριακές που πήγαινε από τη νύχτα στην Εκκλησία για να Διακονήσει αρχικά στο Ιερό

και αργότερα στο Αναλόγιο , μέχρι να έλθει ο κόσμος εκείνος έκανε συνέχεια Μετάνοιες ...

Η Αγάπη Του για την Εκκλησιαστική ζωή Του μικρού Ιακώβου για τα Προσκυνητάρια και τα Εξωκκλήσια Τον έκανε να επισκέπτεται ,

τακτικά το Εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής , σε έναν λόφο λίγο έξω από το χωριό ...

Ανάβοντας τα καντήλια και περιποιούμενος το Ναό της , είχε την Ευλογία να δει αρκετές φορές ολοζώντανη Την Αγία Παρασκευή , το μεγάλο Δώρο της Πίστεως ήταν η ταπείνωση Του Ιακώβου και οι Προσευχές της μητέρας του ,

ήταν η αιτία που Ο Ιάκωβος είχε μία ζωντανή Θαυμαστή σχέση με Την Παναγία και Τους Αγίους μας ...

Τα πρώτα βήματα Του στην Άσκηση έκανε Ο Ιάκωβος από παιδί 13 - 14 ετών , όπου έγινε ένας μικρός Ασκητής , με την Πίστη Του στον Θεό , τις Προσευχές και τις Δεήσεις Του , έχοντας πάντοτε μαζί του το Θαυματουργό Εικονισματάκι Του Αγίου Χαραλάμπη ,

με τον σεβασμό , την πειθαρχία προς τους ανωτέρους Του , την εργατικότητα και την σεμνότητα Του , ξεπέρασε τις δυσκολίες και Δοκιμασίες που αντιμετώπισε κατά την διάρκεια της τριετούς Στρατιωτικής Του Θητείας

Επιθυμία Του Ιακώβου ήταν να πάει στους Αγίους Τόπους , εκεί να ζήσει στην Έρημο ως Ασκητής , πριν ξεκινήσει για τους Αγίους Τόπους επισκέφθηκε το Μοναστήρι Του Όσιου Δαυίδ ,

για να ζητήσει την Βοήθεια και την Μεσιτεία Του Οσίου ...

Ο Άγιος Ιάκωβος ξεκινώντας την Μοναχική ζωή έβαλε αρχή Απαράβατη την Υπακοή , δεν έκανε τίποτα χωρίς Ευλογία του Ηγουμένου ,

την οποία για να λάβει , απαιτείτο πολλές φορές να κάνει κοπιαστικές πορείες τεσσάρων και πέντε ωρών για να τον συναντήσει ...

Σε όλες τις Δοκιμασίες και τους πειρασμούς αντέταξε την Ακλόνητη Πίστη Του στον Θεό και την Θεία Αγάπη Του προς Τον Όσιο Δαβίδ , την πραγματικά ιώβειο υπομονή Του και την Άκαμπτη καρτερία και πραότητα Του ,

την απόλυτη υπακοή και ταπείνωση Του , την Αδιάλειπτη Προσευχή και την Άπειρη Αγάπη Του προς όλους ...

Ο Θεός Αξίωσε Τον Ιάκωβο δια του μεγάλου Χαρίσματος της Ιεροσύνης , ο Ίδιος έλεγε ,

Εγώ ποτέ στη ζωή μου δεν επιθύμησα θέσεις και αξιώματα , δέχτηκα μόνο από υπακοή προς τον Γέροντα μου , από σεβασμό προς Τον Άγιο εκείνον Επίσκοπο Χαλκίδος , τον Μακαριστό Γρηγόριο ...

Ο Μητροπολίτης είπε στον Ιάκωβο μετά την Χειροτονία Του ,

εσύ παιδί μου θα Αγιάσεις , να συνεχίσεις με την Δύναμη Του Θεού και θα σε Ανακηρύξει Άγιο η Εκκλησία ...

Ο Ιάκωβος μέσα στο Ναό κατά την διάρκεια της Θείας Λατρείας ζούσε ως Ιερέυς πολλά Πνευματικά γεγονότα ,

Γινόταν επίγειος Άγγελος συλλειτουργών , στην Αγία Προσκομιδή είδε και Άγγιξε το Ίδιο το Πανάγιο Αίμα Του Κυρίου , την ώρα που ετοιμαζόταν να καλύψει τα Τίμια Δώρα ...

Είδε Αγγέλους Κυρίου να παραλαμβάνουν τις Μερίδες των Μνημονευομένων

και να πηγαίνουν να τις εναποθέτουν σαν Προσευχές στον Θρόνο Του Δεσπότη Χριστού ...

Είδε Πνευματικώ τω τρόπω όπως ο Ίδιος έλεγε , κεκοιμημένους να Του εμφανίζονται με την χούφτα ανοιχτή , να Του ζητούν να βγάλει Μερίδα υπέρ αυτών , υπέρ Αναπαύσεως των ψυχών τους ,

όταν το έκανε , τους έβλεπε να πηγαίνουν στον τόπο τους Αναπαυμένοι ...

Έναν Φωτοειδή Αστέρα είδε να στέκεται επάνω από το κεφάλι Ευλαβούς Ιερέως που είχε επισκεφθεί την Μονή και Λειτουργούσε ,

την ώρα που έθετε τον Αστερίσκο επάνω του Αμνού κατά την κάλυψη των Τιμίων Δώρων ...

Πνευματικά γεγονότα υπάρχουν πολλά , μεγάλες Δωρεές Του Θεού προς Τον Εκλεκτό Του Δούλο Ιάκωβο ,

ως Πνευματικός Πατέρας διέπρεψε , κανένας δεν έφευγε από το Πετραχήλι Του χωρίς να είναι Αναπαυμένος και Ευχαριστημένος ...

Με την πολλή Του Αγάπη Θυσιαζόταν για όλους , ιδίως τα τελευταία χρόνια υπέφερε από πολλές αρρώστιες σε κανέναν δεν είπε , δεν μπορώ να σε δω και να ακούσω το πρόβλημα σου ,

το 1975 μ.Χ. ανέλαβε την Ηγουμενία , ο λύχνος ετέθη επί την λυχνίαν , αποκαλύφθηκαν εξ ανάγκης τα πολλά Του Χαρίσματα που Αγωνιζόταν επιμελώς να κρύβει ...

Η φήμη της Μονής για τα Θαύματα Του Οσίου Δαυΐδ , Τον Αγιασμένο Ηγούμενο Ιάκωβο , τον ανύστακτο κόπο και την αβραμιαία φιλοξενία των Πατέρων της διαδόθηκε παντού , πλήθη Πιστών από την Ελλάδα και το εξωτερικό κατέφθναν στη Μονή ,

η οποία αναδείχθηκε κυψέλη Πνευματικής ζωής και Φάρος της Ορθοδοξίας , Πανελλήνιο Προσκύνημα ...

Από τα πενήντα πέντε χρόνια Του και μετά Ο Ιάκωβος πέρασε εκτός των άλλων Δοκιμασιών , πολλές και Επώδυνες Ασθένειες ,

Οι Άγιοι , όπως Ο Όσιος Δαυΐδ , Ο Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος , Οι Άγιοι Ανάργυροι , Η Αγία Παρασκευή , Επενέβησαν μετά από Παρακλήσεις Του ...

Τον Βοήθησαν στις ασθένειες Του Χαρίζοντας Του την Ίαση και την υγεία , η τελευταία Δοκιμασία με την υγεία Του τον οδήγησε στην άλλη ζωή ,

ήταν η πάθηση της καρδιάς Του , η όποια προέκυψε εξ αίτιας κάποιου πειρασμού που πέρασε ...

Η Οσιακή κοίμηση Του ήταν Αντάξια της Θαυμαστής ζωής Του την οποία γνώριζε , για αυτό παρακάλεσε Αγιορείτη Ιεροδιάκονο που Τον Εξομολόγησε το πρωί της 21ης Νοεμβρίου του 1991 μ.Χ. ,

της Τελευταίας ημέρας της Επιγείου ζωής Του να μείνει στο Μοναστήρι ως το απόγευμα για να Τον ντύσει ...

Στις 4:17 το απόγευμα Ο Άγιος Ιάκωβος Παρέδωσε το Πνεύμα Του ,

άφησε το φθαρτό αυτό κόσμο του πόνου και έφυγε για την Αιώνια Ανάπαυση στον Θεό ...

Το Λείψανο Του ήταν Λαμπερό , εύκαμπτο , ζεστό και η Ιαχή που έβγαινε από τα χείλη χιλιάδων ανθρώπων , Άγιος , Άγιος , Άγιος ,

αποτελούσε μία Ομόφωνη Μαρτυρία της συνείδησης των Πιστών για Τον Μακαριστό Γέροντα Ιάκωβο ...

Ο Άγιος Ιάκωβος συνεχίζει και μετά την Οσιακή Κοίμηση Του , όπως Ομολογούν εκατοντάδες
Πιστοί να τους Ευεργετεί με την Παρησία που έχει στον Θεό ,

στην Μονή Του Οσίου Δαυΐδ , υπάρχουν Μαρτυρίες Πιστών , που Ο Άγιος τους Βοήθησε

Απολυτίκιο ...

Χαίρει ἔχουσα , σὲ παραστάτην , ἡ πολύφημος νῆσος Εὐβοίας , καὶ τοῦ ὁσίου Δαυΐδ ἐπαγάζεται ,
ἡ θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα , θεοχαρίτωτε πάτερ Ἰάκωβε , σὺ γὰρ χάριτας , βλυστάνεις
ἡμῖν ἐκάστοτε , ὡς ῥεῦμα Παρακλήτου ἀνεπίσχετον